Dilluns 20 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 19,16-22): En aquell temps, succeí que un, acostant-se-li, li diu: «Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna?». Ell li diu: «Per què em preguntes sobre el que és bo? Només un és el bo. Però si vols entrar a la vida, guarda els manaments».

Li diu: «Quins?». I Jesús li fa: No mataràs, no adulteraràs, no robaràs, no diràs fals testimoni, honora el pare i la mare, i estimaràs el teu proïsme com a tu mateix. Li diu el jove: «Totes aquestes coses les he guardat; què em falta encara?». Li diu Jesús: «Si vols ser perfecte, ves, ven tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; i vine, segueix-me». Però quan hagué sentit el jove aquestes paraules, se n'anà trist, ja que tenia moltes possessions.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna?»

P. Enrique AMAT i Busquets
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens presenta el jove ric, un xicot que tenia una gran set d'eternitat: «Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna?» (Mt 19,16). Aquest anhel de felicitat està inscrit a l'ànima de cada persona, ja que tots hem estat creat per l'Amor i destinats a la comunió plena amb Ell. Aleshores, quin fou l'obstacle que impedí a aquest jove seguir a Jesús? El seu cor continuava aferrat als bens temporals. Aquest jove tenia un desig noble, però copsava el camí de salvació com un mer acompliment d'una sèrie de normes: «Totes aquestes coses les he guardat; què em falta encara?» (Mt 19,20).

Per tal d'assolir la salvació de les nostres ànimes hem de deixar que Déu senyoregi la nostra vida a fi de què l'Esperit Sant ens vagi despullant de tot allò que no ve d'Ell, fins i tot d'aquelles coses que, essent bones, poden esdevenir obstacle per a la nostra santedat. El seu amor vers nosaltres no té límits i, per això, no vol deixar-nos tancats en el nostre egoisme i la nostra iniquitat: «A cadascú us dic: Déu t'estima tal com ets, però et somnia millor» (Lleó XIV).

Jesús ens convida a apostar fort i alçar la mirada envers els bens eterns. Ens obre un camí de salvació que troba el seu fonament en l'amor i a llibertat que solament Ell pot donar-nos. Ens mostra que l'itinerari cristià no consisteix únicament a fer coses (complir manaments), sinó principalment en deixar-nos transformar per la seva gràcia, sense posar condicions: «Si ets obra de Déu, espera la mà del teu

Artífex, que fa totes les coses al seu temps. Ofereix-li un cor dòcil i mal·leable, i serva la forma que et donà l'Artífex, retenint en tu l'aigua que ve d'Ell, per tal que, enfortit, no perdis l'empremta dels seus dits» (Sant Ireneu).

Demanem-li a Déu que ens ajudi a ser generosos i audaços en el seu seguiment, i a no tenir por de lliurar-nos a la seva voluntat. La recompensa és molt gran: «Rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna» (Mt 19,29).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si no ets senyor de tu mateix, encara que siguis poderós, em fa pena i riure el teu senyoratge» (Sant Josepmaria)

- «Jesús mostra que els manaments no han de ser entesos com un límit mínim que no cal sobrepassar, sinó com un sender obert per un camí moral i espiritual de perfecció, l'impuls interior del qual és l'amor» (Sant Joan Pau II)

- «'Mestre, quina cosa bona puc fer per obtenir la vida eterna?'. Al jove que li va fer aquesta pregunta, Jesús va respondre, en primer lloc, invocant la necessitat de reconèixer 'Déu' com 'l'únic bo', com el Bé per excel·lència i com la font de tot bé. Després li declara: 'Si vols entrar a la vida eterna, guarda els manaments' (...). Finalment, resumeix aquests manaments d'una manera positiva: 'Estimaràs els altres com a tu mateix'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.052)

Altres comentaris

«Quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna?»

Mn. Óscar MAIXÉ i Altés
(Roma, Itàlia)

Avui la litúrgia de la paraula posa a la nostra consideració el famós passatge del jove ric, aquell jove no reeixí a respondre davant la mirada d'amor amb què Crist es fixà en ell (cf. Mc 10,21). Joan Pau II ens recorda que en aquell jove hi podem reconèixer tot home que s'apropa a Crist i li pregunta sobre el sentit de la seva pròpia vida: «Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna?» (Mt 19,16). El Papa comenta que «l'interlocutor de Jesús intueix que hi ha una connexió entre el bé moral i el ple acompliment del propi destí».

També avui, quantes persones es fan aquesta pregunta! Si mirem al nostre voltant, potser podem pensar que són poques les persones que veuen més enllà, o bé que l'home del segle XXI no necessita aquest

tipus de qüestions, ja que les respostes no li serveixen.

Jesús li respon: «Per què em preguntes sobre el que és bo? Només un és el bo. Però si vols entrar a la vida, guarda els manaments» (Mt 19,17). No és solament legítim preguntar-se pel més enllà, sobre el sentit de la vida, sinó que... és necessari fer-ho! El jove li ha preguntat què ha de fer per tal d'assolir la vida eterna, i el Crist li respon que ha de ser bo.

Avui dia, per alguns o per a molts —tant se val— pot semblar impossible “ésser bo”... O bé, els pot semblar quelcom sense sentit: una ximpleria! Avui, com ara fa vint segles, Crist ens segueix recordant que per tal d'entrar en la vida eterna cal complir els manaments de la llei de Déu: no es tracta d'un “òptim”, sinó que és el camí necessari perquè l'home s'assembli a Déu i així pugui entrar en la vida eterna de la mà del seu Pare-Déu. En efecte, «Jesús mostra que els manaments no han de ser entesos com un límit mínim que no s'ha de sobrepassar, sinó com una sendera oberta per a un camí moral i espiritual de perfecció, l'impuls interior del qual és l'amor» (Joan Pau II).